tega ühte nousse heidan, jo ka sepärrast mind kärsib Jerusalemmas ellada et ta parreminne minno teed ja nou saaks tähhele panna. Agga et mul nüüd ei olle olnud nisuggune pahha meel, ei pea ka mo ello päwil sesuggune kurri nou mo süddamesse tousma; sis woin ma kül julgeste kunninga silma ees siin ellada. Sepärrast kostis ta kunningale ja ütles: So sanna on hea; nenda kui mo issand kunningas on räkinud, nenda tahhab so sullane tehha. Ta hakkas ka warsi hone enneseke ehhitama ja ellas nitto päwa Jerusalemmas. Agga kolme aasta pärrast sündis, et koks sullast ta juurest ärrakargasid Kati kunninga Maaka poia Akisi jure, ja Simeile kulutati: Wata so sullased on Katis. Neid püdis ta issi seält ärranouda, ja ehk kül kunninga Salomoja ähwerdamisse sanna selle tõ wasto olli; siiski nõtles temma holetummal wisil:

sil: Kes sedda tühja asja, kui ma natti kest aega Jerusalemmast ärra ollen, tähhele panneb ja kunningale warsi kulutab. Mul on õige tekond käes, ei ma kiusa kunningale tülli tehha, ei ta woi mulle sedda nisuguseks sureks süüks tõsta, kül ta sedda mulle andeks annab. Se peäle läks ta julgeks, wottis kätte ja panni omma eesli saddulasse ja läks Kati Akisi jure ommad sullased otsima. Ta leidis neid ka seält, ja tõi neid ka Katist ärra. Agga Salomonile anti warsi teada, et Simei olli Kati läinud ja taggasi tulnud. Siis läkkitas kunningas ja kutsus tedda enneseje jure ja ütles ta wasto. Eks ma olle Jehowa jures sind wandega käskinud ja sind kowwaste maenitsenud ja üttelnud: Sel päwal, kui sa wäljas käid, ja lähhäd senna ja tenna, siis olgo sulle õiete teäda. et sa ilma armota pead surrema? Eks sa issi se peäle mulle üttelnud:

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1762, lk. 17